

Սայաթ Նովա

Մշու սուլթան սուրբ Կարապիտ

Էս մուխամմազ է, Արութինի ասած:

Մշու սուլթան սուրբ Կարապիտ, երկինքն է հասյալ գովքը քո.
Գլուխ վարթապիտ ճշմարտության, չկար հավասար ոքը քո.
Խոսկիորդ անգին շավահիր, լալ էս թափյալ բերնոքը քո.
Որովայն երգիրպաքիր, արմացյալ ին ծնողքը քո.
Անապատեն բարբառեցար, հրաշախոս շրթնոքը քո:

Գընացիր գետը Հորդանան, տերըն ինքը մըկըրտեցիր.
Տիրոջը դու ցուցիր մարդկանց երրութությունը հայտնեցիր.
Յիս վասըն այն ուրախ եմ շատ՝ չար սատանեն կոռցրեցիր.
Երեսուն ամ ի մեջ այրի, վասն աշխարին աղոթեցիր.
Մեղըր վայրի վայիլիցար, շատ քաղցըր ին քարոզը քո:

Գրյալ է ի մեջ սուրբ գրքի, Օվաննես միծի ծնունդկանանց.
Չարյամբ քո հոգիք փըրկեցիր, թագ ու պարծան իս կուսանանց.
Հրիշտակնիրըն իջան յիրգնուց, պըսակ լուսո առիր անանց.
Խաչապաշտյաց հիմըն դատար, աշտանակ իս ամեն վանանց.
Մասունքըդ ամեն տիղ ծավալի, ամեն տիղ է լույս-շողքը քո:

Կըռապաշտը քիզ հյուր կանչեց, գորս ամենայն յուր հավաքյաց.
Բագնությունը եղ հուզյալ՝ եխպոր ախշիկը չը խաղաց.
Երդում կերավ գահի վերա, ի՛նչ որ ուզես, կու տամ՝ ասաց.

Մարգարեի գլուխը ցանկաց, ջալլաթը շուտով գրլխայտաց.
Օխտըն անում հիշատակեցին, որ կտրեցին շըլինքը քո:

Ի՛նչ հրաշալի կերպ ունիր դուն, սանդարամիտը գօրոք սարսյալ,
Տարտարոսը հայտնի արիր, ավետիս համայն առաքյալ.
Դըրախտի հրիշտակըն ի դուն, սուրբըդ սըրբոց սիրտըդ մաքրյալ.
Սայաթ Նովա՛ն շատ կու ողբա, աղաչում Է երեսն անկյալ.
Մեղավորաց մեղկը հալե, լուսվ լի Է տապանքը քո: